

Judamees, kes Malta sarel, kus temmal ka kauba podid olid, monne piisokesse trükki kirja läbbi, mis üks Inglišma jummalaikartlik Tohter temma kätte olli annud, usklikkus olli sanud. Ja sel mehhel olli sest sadik ikka hulg Arabia tele piiblid ja uži testamenti ennese jures, ja omma kaubaga teed käies, jaggas temma neid, ni kui agga sündis, rahva kätte. Sel-sessinnatse usklikko Judamehhe kotta tulli se Persia-ma Würst, ja tempiä silmad juhtusid ühhe piibli peale waatma, mis olli toas, laua peál. Temma vatis ramato sisse ja hüdis sure römoga: „Wata, sesamma ramat, mis ma omma issa käes näggin!” Gest issa tundis pühha sanna, ja olli piiblit ehet sesamma Judamehhe kauba voride läbbi, omma kätke sanud — sest mees satis piibli ramatuid ülle keige se mailma rõaja — ja se mis olli temma kä, se olli just sesammas modi politud, ja kirja trük läks sellega ka hopis ühte. Ja sepärast olli noor Würst vågga julge, et se olli issa ramat. Se Judamees ütles nüüd ta västo, et se on se pühha pibel, ehet se keigewannem õige usso ning Jummalatenistusse tunnistuse kirri, ja et temmal on paljo neid rama-tuid. Za siis viis tedda ühhe kambrisse, ja näitis temmale sure hulga pühha kirjasid, mis olid mitmest trükist, ja olid sured ja vikesed. Agga ei olnud nemmadi Würsti mele pärast mitte, muud kui jái agga selle peale seisma, et se on se õige pühha ra-

mat, mis ta toas laua peál on näinud; aina se. Judamees kinkis temmale siis se ramat, ja käslik tedda saggedaste ta seest luggeda. Ja sedda rõttis Würst ka tehha, ja sai Jummala Waimo ja armo läbbi sannast kassio önnistusseks ja pea ka Jesusse foggodusse össalisseks. Agga kui issa kuulda sai, et poeg olli risti-uskusse ennast annud, kohhe siis temma olli walmis temmaga leppima, ja andeks temmale andma. Temma lubbas poiale ka sure rahha, aasta kohta, ja nimmetas tedda omma járreletulliaks kunninglikko au-járje peale jáalle. Sest, temma ütles: ep olle mul uúud pojast ennam kurja kartta. Temma on nüüd ristiinnimesseks sanud; vist on temma nüüd ka teiseks läinud. — Oh kui üpris vågga armas on sessinane tunnistus keikile neile kuulda, kes pühha kirja armastavad, ja kel armooõppetus on ello-sanaks sanud! —

Vågga lapsfoeste pälwed on üpris vågga sure Jummala mele pärast.

Ühhe jummalakartlikko issa neljaaastane lapsfoke pallus ta käest leiba. Waese issa silmi tulli wet: fest ep olnud temmal leiva raso, ja ütles lapsel västo: Armas lapsfoke, ep olle mul rahho, et leiba ostaksin; agga pallu sinna Issandat, et Za